EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.8.2013
COM(2013) 595 final

2013/0285 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

Om att bemyndiga medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse underteckna och/eller ratificera Internationella sjöfartsorganisationens konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (1995)

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte

I Internationella sjöfartsorganisationens konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (nedan kallad STCW-F-konventionen), antogs den 7 juli 1995 på den internationella konferens som hölls i London den 26 juni – den 7 juli 1995, med deltagande av 74 regeringar, bl.a. 22 av Europeiska unionens nuvarande medlemsstater.

Det behövdes en särskild konvention avsedd för fiskefartygspersonal eftersom 1978 års konvention angående standarder för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW-konventionen) bland annat utesluter fiskefartygspersonal från dess tillämpningsområde. STCW-konventionen var det första internationellt överenskomna instrumentet för att ta itu med frågan om miniminormer för sjöfolks behörighet. Den genomfördes genom direktiv 2008/108/EG, ändrat genom direktiv 2012/35/EG.

Syftet med STCW-F-konventionen är att se till att personalen ombord på fiskefartyg är kvalificerad (vilket visas av ett officiellt intyg) och lämplig för arbetet (efter medicinsk undersökning), så att potentiella hot mot säkerheten för människoliv och egendom till sjöss, eller mot den marina miljön, minimeras under verksamhet ombord på sjögående fartyg. Konventionen kräver att personalen har grundläggande kunskaper i särskilda frågor och har utfört uppgifter ombord på ett fartyg under en viss tid.

Konvention syftar också till att åstadkomma och upprätthålla rättvisa villkor inom fiskerisektorn genom att främja yrkesutbildning. Fiskefartygspersonalens yrkeskvalifikationer ska certifieras i enlighet med konventionen.

Bestämmelserna är obligatoriska endast för fiskefartyg som har en längd av minst 24 meter och minst 750 kW maskineffekt, och avser befälhavare, befäl, maskinister och radiooperatörer. Regeringarna uppmanas emellertid att fastställa utbildning för bordpersonal på fartyg på minst 24 meter, medan grundläggande säkerhetsutbildning är obligatorisk för all fiskefartygspersonal.

Enligt rätten till fri rörlighet för arbetstagare innehåller direktiv 2005/36/EG i frågor avseende yrkeskvalifikationer tydliga bestämmelser om ömsesidigt erkännande mellan medlemsstaterna inom ramen för det så kallade allmänna systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer.

Direktivet gäller för EU-medborgare som vill utöva ett yrke i en annan medlemsstat där yrket är reglerat. Det allmänna systemet för erkännande förutsätter en jämförelse av de arbetssökandes yrkesmeriter, inbegripet relevant yrkeserfarenhet, med dem som krävs i den mottagande medlemsstaten. Jämförelsen ska göras inom fasta tidsfrister. Endast om skillnaden är stor, får värdmedlemsstaten vidta uppvägande åtgärder, t.ex. i form av ett lämplighetsprov eller en anpassningsperiod.

Direktivet gäller alla reglerade yrken utom när det, för ett visst yrke och i enlighet med principen om ”lex specialis”, finns andra särskilda regler för erkännande av yrkeskvalifikationer fastställda i en särskild rättsakt enligt EU-lagstiftningen.

Sådan yrkesverksamhet som avses i STCW-F-konventionen regleras i de flesta av medlemsstaterna.

STCW-F-konventionen fastställer inget sådant system för erkännande av yrkeskvalifikationer som direktiv 2005/36/EG. Tvärtom godkänns enligt STCW-F-konventionen inte användning

av intyg som utfärdats av stater som inte är parter i konventionen. Medlemsstaterna är emellertid skyldiga att följa EU-lagstiftningen, bland annat bestämmelserna i direktiv 2005/36/EG.

Enligt domstolens AETR-rättspraxis (AETR: europeisk överenskommelse om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter) om extern behörighet, har medlemsstaterna inte rätt att ratificera STCW-F-konventionen utan EU:s godkännandet, eftersom bestämmelserna om erkännande av reglerade yrken som utövas av EU- medborgare ombord på fiskefartyg påverkar utövandet av EU:s exklusiva behörighet på detta område.

När det gäller de medlemsstater som redan har ratificerat konventionen före ikraftträdandet av det föreslagna beslutet är dessa skyldiga att hos IMO:s generalsekreterare deponera en försäkran där de erkänner att EU-lagstiftningen ska ha företräde i händelse av konflikt i förbindelserna mellan medlemsstater.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd med berörda parter

Den branschanknutna dialogkommittén för arbetsmarknadens parter i havsfiskesektorn har uppmuntrat kommissionen att ta initiativ som syftar till ett snabbt genomförande av STCW-F-konventionen.

Främjande av ratificering och genomförande av andra internationella standarder för levnadsvillkor och arbetsförhållanden inom fiskesektorn, t.ex. Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention om arbete inom fisket (nr188) är i linje med den verksamhet som utövas av den branschanknutna dialogkommittén för havsfiske och Europeiska kommissionen. Syftet med konvention C nr188 är att se till att fiskare har anständiga arbetsvillkor.

Kommissionen håller för närvarande på att bedöma begäran från EU:s arbetsmarknadsparter inom havsfiskesektorn att genomföra sina avtal av den 8 maj 2013 rörande införlivandet av bestämmelserna i ILO C 188, i enlighet med artikel 155 i EUF-fördraget.

Extern experthjälp

Någon extern experthjälp har inte behövts.

Konsekvensbedömning

Inte relevant.

Det är alltså inte nödvändigt att överväga olika alternativ.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Med hänsyn till att Europeiska unionen är behörig för erkännande av yrkeskvalifikationer, kan medlemsstaterna inte ratificera konventionen utan EU:s godkännande. Kommissionen föreslår att rådet bemyndigar medlemsstaterna att ratificera STCW-F-konventionen i Europeiska unionens intresse.

Medlemsstaterna ska beviljas tillstånd till detta på villkor att de utformar en reservation när de deponerar sina ratifikationsinstrument, om att Europeiska unionens lagstiftning ska fortsätta att tillämpas på medlemsstaternas inbördes förbindelser.

De medlemsstater som redan har ratificerat konventionen ska lämna in en redogörelse till generalsekreteraren för IMO där de fastställer att unionslagstiftningen om erkännande av yrkeskvalifikationer är tillämplig på förbindelserna mellan medlemsstaterna.

Det föreslagna beslutet uppmuntrar och ger medlemsstaterna möjlighet att utan ytterligare dröjsmål vidta alla åtgärder som krävs för ratificering.

Rättslig grund

Artikel 43.2, 46, 53.1 och 62 jämförda med artikel 218.6 a v i EUF-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Förslaget avser ett område där unionen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte helt tillämplig.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Inte relevant.

Inte relevant.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: Rådets beslut

Andra regleringsformer skulle inte vara tillräckliga.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har ingen påverkan på unionens budget.

5. YTTERLIGARE UPPLYSNINGAR

Närmare redogörelse för förslaget

Inte relevant.

2013/0285 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

Om att bemyndiga medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse underteckna och/eller ratificera Internationella sjöfartsorganisationens konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (1995)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 43.2, 46, 53.1 och 62 jämförda med artikel 218.6 a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande,

av följande skäl:

(1) Internationella sjöfartsorganisationens konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (nedan kallad *IMO-konventionen* respektive *konventionen*) antogs den 7 juli 1995 på den internationella konferens i London som sammankallats av IMO, där delegationerna från 22 deltagande medlemsstater röstade för dess antagande.

(2) Konventionen bidrar på ett betydande sätt till fiskenäringen på internationell nivå genom att den främjar säkerhet för människoliv och egendom till sjöss och skyddet av den marina miljön, och det är därför önskvärt att konventionens bestämmelser tillämpas snarast möjligt.

(3) Havsfiske är ett av de farligaste yrkena och således är tillräcklig utbildning och tillräckliga kvalifikationer en viktig förutsättning för att minska antalet olyckor. En säkrare arbetsmiljö kommer att göra arbetet på fiskefartyg mer attraktivt, vilket gynnar den europeiska fiskerinäringen, i linje med vad som eftersträvas i den gemensamma fiskeripolitiken. Konventionen syftar särskilt till att skydda marina miljön, vilket är ett av målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

(4) Inom ramen för avtal om fiskepartnerskap med tredjeländer är det viktigt att besättningen på fartyg som för en EU-medlemsstats flagg har tillräckliga yrkeskvalifikationer som styrks genom godkända intyg så att rekrytering på de villkor som fastställs i avtalen underlättas.

(5) Europaparlamentet, rådet och kommissionen främjar sjösäkerhet och säkerhet i arbetet samt förbättrade yrkeskvalifikationer för arbetstagare på fiskefartyg. EU ger ekonomiskt stöd till utbildning i fiskerisektorn genom Fonden för fiskets utveckling (FFU).

(6) Vissa artiklar i konventionen faller inom unionens ensamma behörighet vad gäller unionens regler om erkännande av yrkeskvalifikationer som innehas av vissa typer av fiskefartygspersonal och påverkar fördragets bestämmelser och unionens

sekundärlagstiftning, i synnerhet direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer[1], i dess nuvarande lydelse.

(7) Unionen kan inte ratificera konventionen eftersom den inte är part i IMO och konventionen inte innehåller någon klausul som gör det möjligt för en regional organisation för ekonomisk integration som utgörs av suveräna stater och är behörig på vissa områden som regleras i konventionen att underteckna, godta, godkänna eller ansluta sig till konventionen.

(8) Vissa medlemsstater har ännu inte undertecknat konventionen, medan andra redan har ratificerat den och deponerat ratifikationsinstrument. Det är av intresse för den gemensamma fiskeripolitiken att de medlemsstater som ännu inte har undertecknat eller ratificerat konventionen gör det snabbt.

(9) Enligt de villkor som anges i detta beslut bör medlemsstaterna, som är bundna av unionslagstiftningens regler om erkännande av yrkeskvalifikationer, därför, i unionens intresse, bemyndigas att i förekommande fall underteckna och ratificera konventionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna bemyndigas att underteckna och/eller ratificera Internationella sjöfartsorganisationens konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg från1995, som antogs den 7 juli 1995, för de delar som omfattas av Europeiska unionens befogenhet.

Det tillstånd som avses i punkt 1 är beroende av att deponeringen av medlemsstaten vid tidpunkten för undertecknandet av konventionen och/eller vid deponeringen av ratifikationsinstrumentet hos IMO:s generalsekreterare gör reservationen att unionslagstiftningen om erkännande av yrkeskvalifikationer är tillämplig i förbindelserna mellan medlemsstaterna.

Artikel 2

De medlemsstater som redan har ratificerat konventionen före ikraftträdandet av detta beslut, utan att lämna en reservation, ska deponera en förklaring där de erkänner att unionens lagstiftning om erkännande av yrkeskvalifikationer är tillämplig i förbindelserna mellan medlemsstaterna.

Artikel 3

Medlemsstaterna ska eftersträva att vidta nödvändiga åtgärder för att deponera sina ratifikationsinstrument avseende konventionen hos Internationella sjöfartsorganisationens generaldirektör så snart som möjligt, helst före den 31 december 2013. I januari 2014 kommer rådet att se över hur ratificeringen framskrider.

Artikel 4

Detta beslut ska tillämpas från och med dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

[1] EUT L 255, 30.09.2005, s. 22.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande